

श्रीकृष्णस्य निमेषेण ब्रह्मणाः पतनं भवेत् ।
 तत्र प्राकृतिवाः सर्वे तिरोभूताः पुनः पुनः ॥ १९ ॥
 न प्राकृतो न विषयी नित्यदेही च वैष्णवः ।
 हरेर्वरेणामरोऽहं^२ शिवाधारस्ततस्ततः ॥ २० ॥
 जलमुतञ्च विश्वौघं लये प्राकृतिके ध्रुवं ।
 आब्रह्मलोकपर्यन्तं परं कृष्णालयं विना ॥ २१ ॥
 सर्वा देव्यो विलीनाश्च कृष्णः सत्यं सुनिश्चितं ।
 सर्वे पुमांसो लीनाश्च सत्ये नित्ये सनातने ॥ २२ ॥
 अहं कृष्णश्च प्रकृतिः पार्षदप्रवरो हरेः ।
 नित्यं नित्या विद्यमाना गोलोके च निरामये ॥ २३ ॥
 एक ईशो न द्वितीय इति सर्वादिसर्गतः ।
 नहि नश्यन्ति तद्भक्ताः प्रकृतिप्राकृते लये ॥ २४ ॥
 तस्य भक्तोत्तमानाञ्च सततं स्मरणेन च ।
 आयुर्व्ययो नहि भवेत् कथं मृत्युर्भविष्यति ॥ २५ ॥
 न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते क्वचित् ।
 तेषां भक्तोत्तमानाञ्च सततं स्मरणेन च ॥ २६ ॥
 जन्ममृत्युजराव्याधिभयं नाप्युपजायते ।
 अत्र कल्पे भवान् ब्रह्मा व्यवस्थाता च कर्मसु ॥ २७ ॥
 स्थलं कोपानलानाञ्च विधानं यद्विधे कुरु ।
 शम्भोश्च वचनं श्रुत्वा कम्पितः कमलासनः ॥

^२ शिवाधारस्ततः शिव इति R.